

ارزیابی بالینی تاثیر اسانس گیاه مُورد (*Myrtus communis* L.) بر روی ضایعات دهانی ناشی از بیماری تب برفکی در گاو

رضا نجفی مؤمن^۱، مجید ترابی گودرزی^{۱*}، علیرضا باهنر^۲، حسین اکبری^۳، مهدی دارابی^۴

۱- دکتری دامپزشکی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان قم، قم

۲- دانشیار، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران

۳- عضو هیأت علمی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان

۴- دکتر داروساز، واحد تحقیق و توسعه شرکت داروسازی باریج اسانس، کاشان

*آدرس مکاتبه: قم، بلوار الغدیر، جنب بوستان علوی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان قم

تلفن: ۰۲۶۴۰۹۲۱۶۴ (۰۲۵۱)، نمبر: ۰۲۵۱۲۸۵۳۴۰

پست الکترونیک: torabimg@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۸۶/۷/۴

تاریخ تصویب: ۸۹/۴/۳۰

چکیده

مقدمه: بیماری تب برفکی یک بیماری ویروسی با واگیری بسیار سریع در دام است که موجب بروز خسارات فراوان در صنعت دامپروری می‌شود. اصلی‌ترین ضایعه این بیماری ایجاد تاول و زخم در ناحیه دهانی است.

هدف: ارزیابی بالینی تاثیر اسانس گیاه مُورد^۱ بر روی ضایعات دهانی ناشی از بیماری تب برفکی در گاو.

روش بررسی: تعداد ۷۶ راس گاو و گوساله با سن بین یک تا پنج سال و با وزن بین ۸۰ تا ۶۰۰ کیلوگرم با علامی بالینی بیماری تب برفکی انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه درمانی دریافت‌کننده اسانس مورد و گروه کنترل قرار گرفتند. ثبت داده‌ها با معاینات بالینی طی سه مرحله قبل از درمان، روز دوم و روز چهارم بعد از درمان انجام گرفت.

نتایج: نتایج نشان داد میزان بهبودی ضایعات دهانی با اسانس مورد در مقایسه با گروه کنترل پیشرفت قابل ملاحظه‌ای داشت و این اختلاف در دو مرحله پس از درمان در سطح بسیار معنی‌داری بود ($p < 0.001$). موارد بهبودیافته از ضایعات دهانی در گروه درمان شده با اسانس مورد در روزهای دوم و چهارم به ترتیب $80/9$ و $93/6$ درصد و در گروه کنترل این میزان به ترتیب $20/7$ و $58/6$ درصد بود. همچنین این نتایج نشان داد که موارد بهبودی از ترشحات چرکی در گروه دریافت‌کننده اسانس مورد پس از روزهای دوم و چهارم درمان به ترتیب $68/1$ و $89/4$ درصد بوده است و این مقادیر برای گروه کنترل به ترتیب $48/3$ و $62/1$ درصد بود.

نتیجه‌گیری: در مجموع می‌توان نتیجه گرفت مصرف اسانس مورد بر روی ضایعات دهانی ناشی از بیماری تب برفکی موجب بهبود سریع‌تر زخمهای دهانی و کاهش ترشحات چرکی آن می‌شود.

گل واژگان: بیماری تب برفکی، گیاه مورد، ضایعات دهانی، گاو

¹ *Myrtus communis* L.

مقدمه

رفع تحریکات مخاط دهان، تسکین درد دندان و رفع سستی لشه ها و زخم های دهان اشاره شده است [۶,۷]. در فارماکوپه گیاهی کشور از این گیاه برای درمان آفت دهانی نام برد شده است [۸]. تحقیقات جدید نشان داده است که عصاره این گیاه در درمان زخم های سوتیگی در موش تاثیر بسیار خوبی داشته است [۹]، همچنین ثابت شده است که گیاه مُورد دارای خواص ضدپریوسی [۱۰,۱۱] و ضدبacterیال [۱۲] است. در این تحقیق، اسانس گیاه مُورد جهت درمان ضایعات دهانی ناشی از بیماری تب برفکی به کار گرفته شد.

مواد و روش ها

این طرح بر اساس روش تجربی مداخله بالینی طراحی شده و بر روی ۷۶ گاو و گوساله مبتلا به بیماری تب برفکی در دامداری های استان قم اجرا شد. به دنبال مشاهده کانون های بیماری تب برفکی با عالم و ضایعات دهانی و تأیید وقوع بیماری توسط واحد بررسی های اداره کل دامپزشکی استان قم به دامداری مراجعه کرده و در صورت موافقت دامدار، هر گاو یا گوساله ای که معیارهای ورود و خروج را داشتند در طرح قرار می گرفتند.

داروهای مورد استفاده: در یک گروه از اسانس گیاه مُورد با رقت ۵ درصد (تهیه شده در شرکت باریج اسانس). در گروه دیگر (کترل) از سرکه سفید به عنوان داروی رایج در درمان بیماری، استفاده شد. هر دو دارو به میزان ۵۰ میلی لیتر ۲ بار در روز برای ۴ روز به عنوان شستشو دهنده دهان استفاده شدند.

روش اجرای آزمایش: پس از انتخاب گاو های مبتلا و بررسی عالم بیماری، گاو ها به صورت تصادفی با احتمال متغیر به دو گروه تقسیم شدند و برای درمان از داروهایی که فقط با کد عددی مشخص شده بودند و از لحاظ شکل ظاهری کاملاً شبیه هم بودند استفاده گردید. گاو ها در سه مرحله قبل از درمان، روز دوم و روز چهارم درمان معاینه شدند و از آنها عکس و فیلم تهیه شد و برای هر کدام در سه مرحله پرسشنامه ای تنظیم شد که شدت ضایعات و عالم بیماری در آنها ثبت می شد.

بیماری تب برفکی که با اسمای مختلفی از جمله: Aphthous fever, Foot and Mouth Disease Infectious Aphthous Stomatitis, Epizootic Aphthous شناخته می شود، عامل آن ویروسی است از جنس آفت ویروس و خانواده پیکونویریده. در این جنس که تنها گونه آن ویروس بیماری تب برفکی است تاکنون ۷ تیپ و ۸۵ تحت تیپ قرار دارد. بیماری تب برفکی همه ساله موجب ابتلا و مرگ و میر دام های اهلی می گردد و با عالم و اگیری بالا، تب، ضعف عمومی و تاول در دهان و در مواردی در پاهای و نوک پستان مشخص می شود. تنوع تعداد سویه ها و تحت تیپ های بسیار زیاد آن موجب پیچیدگی برنامه های پیشگیری و کنترلی بیماری شده است. اصلی ترین ابزار جهت کنترل و پیشگیری از این بیماری واکسیناسیون است. درمان موارد بیماری در مناطق اندمیک شامل استفاده از محلول های دهان شویه مانند سرکه، گلیسرین یده، جوش شیرین، تزریق آنتی بیوتیک های سیستمیک، داروهای ضدالتهاب موضعی و سیستمیک و به ویژه داروی فلونکسین مگلومنین می باشد [۱,۲,۳].

کشور ایران به دلیل قرار گرفتن در موقعیت جغرافیایی پر خطر از لحاظ بیماری تب برفکی هر چند گاه شاهد بروز اپیدمی های گسترده ناشی از این بیماری می شود. در حال حاضر علیرغم واکسیناسیون در کشور بر علیه بیماری تب برفکی موارد فراوانی از بیماری به وقوع می پیوندد و موجب ایجاد خسارات زیادی می شود [۴].

در چنین شرایطی اقدامات درمانی مخصوصاً در زمان ایجاد جراحات دهانی، بازگرداندن هر چه سریع تر وضعیت طبیعی به حیوان بسیار ضروری است. توصیه های انجام شده جهت درمان این ضایعات چندان کافی نبوده و علیرغم این تلاش ها بهبودی بیماری در مدت زمان طولانی صورت می گیرد و ضرر و زیان زیادی را موجب می شود. در خارج از کشور از پمادهای گیاهی برای درمان ضایعات درمانی تجربیاتی صورت گرفته است اما این فرآورده ها اختصاصی بیماری تب برفکی نمی باشد [۵]. در متون کتب طب ایرانی به استفاده از گیاه مُورد در شستشو و ضدغونی کردن زخمه،

SPSS11.5 و EPI6 صورت گرفت. سطح معنی دار نیز ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

نتایج

در این پژوهش ۷۶ رأس گاو مبتلا به تب بر فکری مورد مطالعه قرار گرفتند. از کل گاوهای مورد مطالعه ۲۹ گاو در گروه کنترل و ۴۷ گاو در گروه انسانس مورد قرار داشتند. ارتباط معنی داری بین جنس گاوهای و گروههای مورد مطالعه مشاهده نشد. همچنین کلیه گاوهای در محدوده سنی ۶۰ تا ۶۰ ماه بودند که میانگین و انحراف معیار سن آنها $15/6 \pm 11/4$ ماه بود و تفاوتی از نظر سن بین دو گروه مشاهده نشد (جدول شماره ۱).

اثر داروها بر روی ضایعات دهانی

همانگونه که در جدول شماره ۲ مشاهده می شود. تعداد دامهایی که در وضعیت ضایعات شدید دهانی (درجات ۳ و ۴) قرار داشتند، پس از طی دورههای درمان در وضعیت بهبودی و یا نزدیک به بهبودی (درجات ۱ و ۲ بیماری) قرار گرفتند. این نتایج نشان داد که پس از دو روز میزان بهبودی ضایعات دهانی (خارج شدن از درجات ۳ و ۴ و ورود به درجات ۱ یا ۲) در گروه کنترل ۲۰/۷ درصد و در گروه انسانس مورد به ۸۰/۹ درصد رسید و پس از چهار روز میزان بهبودی در گروه کنترل به ۵۸/۶ درصد و در گروه انسانس مورد به ۹۳/۶ درصد رسید و این تفاوت از لحظه آماری در هر دو مرحله معنی دار بود ($p < 0/001$).

تأثیر داروها بر روی ترشحات دهانی

پس از دو روز میزان بهبودی (کاهش ترشحات موکوپرولات و خارج شدن از درجات ۳ و ۴) در گروه کنترل ۴۸/۳ درصد و در گروه انسانس گیاه مورد ۶۸/۱ درصد رسید و پس از ۴ روز این میزان در گروه کنترل به ۶۲/۱ درصد و در گروه انسانس گیاه مورد ۸۹/۴ درصد رسید. تفاوت دو گروه در هر دو مرحله بعد از درمان معنی دار بود ($p < 0/015$) (جدول شماره ۳ و نمودار شماره ۱).

روش کدگذاری و تصادفی سازی: داروها به نسبت ۳ (اسانس مورد) و ۲ (سرکه سفید) بدون ذکر نام در شیشه های هم شکل بسته بندی شدند و با کمک جدول اعداد تصادفی روی آنها کد زده شد. تخصیص مبتلایان در دو گروه انسانس مورد و کنترل به صورت تصادفی شده با احتمال متغیر با نسبت ۲ به ۳ صورت گرفت. انتخاب نسبت مورد نظر بر اساس ملاحظات اخلاقی صورت گرفته است.

نحوه امتیازدهی و Scoring

(الف) ضایعات دهانی: به این ضایعات به صورت زیر امتیاز ۱ تا ۴ داده شد:

- (۱) حفره دهانی یا زبان بدون زخم و دارای رنگ صورتی (بهبود یافته)
 - (۲) وزیکول یا اروزیون کم در دهان یا زبان همراه با پرخونی کم مخاط (بهبود نسبی یا مراحل اول بیماری)
 - (۳) اروزیون زیاد همراه یا پرخونی شدید در دهان یا زبان (بیمار)
 - (۴) جداسدگی تمام یا بخش وسیعی از اپیلدرم سطح زبان یا دهان همراه با پرخونی بسیار شدید (بیمار)
- (ب) ترشحات و بوهای دهانی:** امتیاز ۱ تا ۴ برای این علامت به شکل زیر در نظر گرفته شد.
- (۱) بدون ترشحات و بوهای دهانی (بهبود یافته)
 - (۲) ترشحات کشدار و موکوسی از دهان یا بینی (بهبود نسبی یا مراحل اولیه بیماری)
 - (۳) ترشحات کفدار یا موکوپرولات از دهان یا بینی (بیمار)
 - (۴) ترشحات موکوپرولات همراه با بوی گندیدگی از دهان (بیمار)

روش تجزیه و تحلیل نتایج: پس از جمع آوری اطلاعات و ورود آنها به کامپیوتر جداول فراوانی اولیه برای مقایسه گروههای تحت مطالعه تهیه شد. از آزمون های نشانه ای ویلکاکسون برای بررسی اثر بخشی هر دارو و از آزمون χ^2 و منویتنی یو برای مقایسه اثر بخشی دو گروه استفاده شد. کلیه مراحل تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از نرم افزارهای

جدول شماره ۱- توزیع فراوانی و مشخصات جمعیتی بر حسب گروههای مورد مطالعه

مشخصات جمعیتی	عوامل زمینه‌ای	گروه کنترل	گروه اسانس مورد مقایسه دو گروه n=۴۷ p. value	نتیجه آزمون آماری
نر		۲۱ (۷۲/۴)	۴۱ (۸۷/۲)	p=.105
جنس	ماده	۸ (۲۷/۶)	۶ (۱۲/۸)	
سن	زیر یک سال	۱۱ (۳۷/۹)	۲۹ (۶۱/۷)	p=.15
سن	۱-۲ سال	۱۱ (۳۷/۹)	۱۲ (۲۵/۵)	
سن	۲ سال و بیشتر	۷ (۲۴/۱)	۶ (۱۲/۸)	

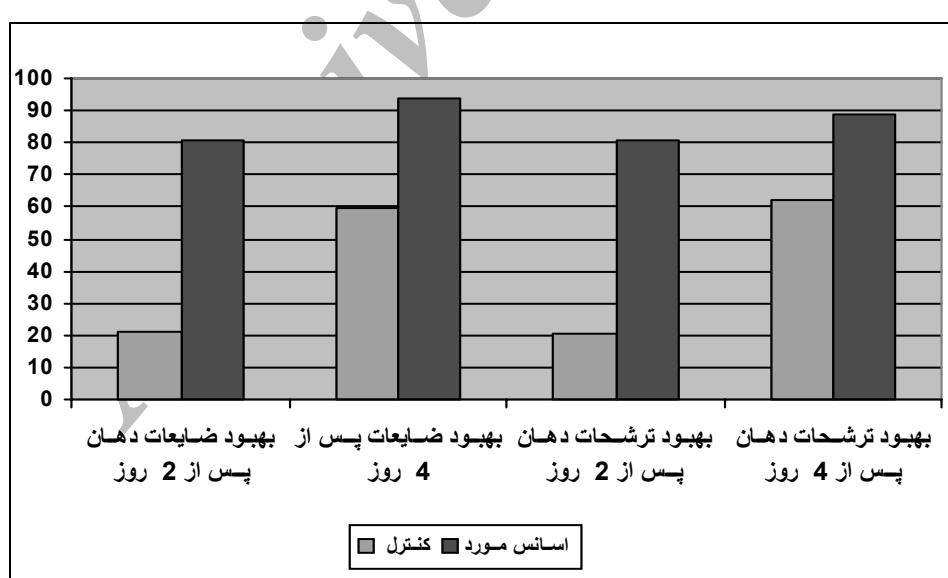
جدول شماره ۲- توزیع فراوانی و شاخصهای آماری وضعیت زخم‌های دهانی در زمان‌های مختلف معاینه در دو گروه

مراحل	وضعیت ضایعات دهانی	گروه کنترل	گروه اسانس مورد مقایسه دو گروه (p.value)	نتیجه آزمون آماری
قبل از شروع	۱- حفره دهانی یا زبان بدون زخم - دارای رنگ صورتی	-	-	
قبل از شروع	۲- وزیکول یا اورزیون کم همراه با پرخونی خفیف	-	۲ (۴/۲۵)	p=.855
مطالعه	۳- اورزیون زیاد همراه پرخونی شدید	۸ (۲۷/۶)	۱۰ (۲۱/۲۸)	
مطالعه	۴- جداشدگی تمام یا بخش وسیعی از اپیدرم	۲۱ (۷۲/۴)	۳۵ (۷۴/۴۷)	
دو روز پس از	۱- حفره دهانی یا زبان بدون زخم - دارای رنگ صورتی	۱ (۳/۴)	۱ (۲/۱۲)	p<.001
دو روز پس از	۲- اورزیون کم همراه با پرخونی خفیف	۵ (۱۷/۲)	۳۷ (۷۸/۷۲)	
شروع مطالعه	۳- اورزیون زیاد همراه پرخونی شدید	۱۴ (۴۸/۳)	۳ (۶/۳۸)	
شروع مطالعه	۴- جداشدگی تمام یا بخش وسیعی از اپیدرم	۹ (۳۱/۰)	۶ (۱۲/۷۷)	
چهار روز	۱- حفره دهانی یا زبان بدون زخم - دارای رنگ صورتی	۲ (۶/۹)	۱۷ (۳۶/۱۷)	p<.001
چهار روز	۲- اورزیون کم همراه با پرخونی خفیف	۱۵ (۵۱/۷۲)	۲۷ (۵۷/۴۵)	
پس از مطالعه	۳- اورزیون زیاد همراه پرخونی شدید	۱۲ (۴۱/۳۸)	۳ (۷/۳۸)	
پس از مطالعه	۴- جداشدگی تمام یا بخش وسیعی از اپیدرم	-	-	

جدول شماره ۳- توزیع فراوانی وضعیت ترشحات دهانی بیماران در دو گروه تحت مطالعه

مراحل	وضعیت ترشحات دهانی	گروه کنترل		نتیجه آزمون آماری مقایسه دو گروه (p. value)	نیزه اسانس
		n=۲۹	مُورد		
قبل از شروع مطالعه	۱- ترشحات طبیعی	-	-	$p=0.064$	
	۲- ترشحات کش دار و موکوسی...	۲ (۶/۳)	۲ (۷/۹)		
	۳- ترشحات کف دار یا موکوپرولا نت	۱۴ (۲۹/۸)	۹ (۳۱/۰)		
	۴- ترشحات موکوپرولا نت همراه با بوی گندیدگی	۲۱ (۶۶)	۱۸ (۷۲/۱)		
دو روز پس از شروع مطالعه	۱- ترشحات طبیعی	۱ (۲/۱)	-	$p=0.039$	
	۲- ترشحات کش دار و موکوسی...	۳۱ (۶۶)	۱۴ (۴۸/۳)		
	۳- ترشحات کف دار یا موکوپرولا نت	۱۴ (۲۹/۸)	۱۲ (۴۱/۴)		
	۴- ترشحات موکوپرولا نت همراه با بوی گندیدگی	۱ (۲/۱)	۳ (۱۰/۳)		
چهار روز پس از مطالعه	۱- ترشحات طبیعی	۱۷ (۳۷)	۵ (۱۷/۲)	$p=0.006$	
	۲- ترشحات کش دار و موکوسی...	۲۴ (۵۲/۲)	۱۳ (۴۴/۸)		
	۳- ترشحات کف دار یا موکوپرولا نت	۵ (۱۰/۹)	۱۱ (۳۷/۹)		
	۴- ترشحات موکوپرولا نت همراه با بوی گندیدگی	-	-		

نمودار شماره ۱- تغییرات شاخص بهبود ضایعات دهانی و کیفیت ترشحات در دو گروه کنترل و دریافت‌کننده اسانس پس از درمان

بحث

تنها تحقیق انجام گرفته در این باره توسط چایچی (۱۳۷۹)

انجام گرفت که در آن کارآئی پماد ۱۰ درصد و لوسيون ۵ درصد اسانس گیاه مُورد در روند بهبودی و درمان آبله ماکیان، آبله کبوتر، اکتیمای واگیر گوسفتند و تب بر فکی در گاو با داروی رایج مقایسه شده و نتیجه گرفته شده که هردو دارو توان فعالیت ضدبیروسی و توان تسريع بهبودی را به شکل معنی داری نسبت به درمان رایج دارند [۱۳].

در یک کارآزمایی بالینی دوسو بی خبر با روش نمونه برداری مستمر، ۱۳۷ بیمار مبتلا به آفت دهان به ترتیب مراجعه در ۳ گروه A (محلول مُورد ۵ درصد)، گروه B (محلول مُورد ۱۰ درصد) گروه C (محلول دارونما) قرار گرفته و از روز مراجعته تا یک روز بعد از التیام کامل ضایعه، روزی ۶ - ۵ بار، هر بار ۱۰ قطره از محلول را روی یک تکه پنبه کوچک ریخته و به مدت ۲۰-۳۰ ثانیه روی ضایعه آفته قرار دادند. حداقل یک هفته بعد از شروع درمان بیماران مجدداً مورد معاینه کلینیکی قرار گرفتند و مدت زمان قطع سوزش و بهبودی کامل ضایعات از زمان شروع درمان در پرسشنامه آنان ثبت شد. بر اساس نتایج این مطالعه میانگین مدت زمان قطع سوزش و بهبودی کامل ضایعات آفتی مینور در گروه A تفاوت معنی داری با گروه B و C نشان داد. محققین نتیجه گرفتند محلول مُورد ۵ درصد در کاهش مدت سوزش و طول دوره زخم آفتی مینور موثر می باشد. در این بررسی هیچ گونه اثر سمی یا عارضه جانبی ناشی از محلول مُورد گزارش نشد [۱۴].

در بیماری تب بر فکی با چندین عامل مواجه هستیم در ابتداء عامل بیماری ویروسی است که موجب ایجاد تاول و سپس زخم های وسیع در سطح اپیتلیال زبان و محوطه دهانی می شود، از آنجایی که اسانس مورد دارای اثرات ضدبیروسی است [۱۰، ۱۱] موجب جلوگیری از گسترش تاول ها و زخم های دهانی می شود به ویژه به تجربه ثابت شده است در مراحل اولیه بیماری اثر آن زودتر ظاهر می شود. همچنین از آنجایی که پس از چند روز از شروع احساس سوزش، درد و التهاب در ناحیه دهانی ناشی از پاره شدن تاول ها بر روی زبان و محوطه دهانی و عفونت های باکتریال به وجود می آید و

همانگونه که گفته شد تب بر فکی بیماری ویروسی خاص نشخوار کنندگان زوج سم و خوک است که سالانه باعث بروز خسارات اقتصادی فراوان و گاهی حتی سبب مرگ و میر حیوان می شود. این بیماری در گاو شدیدترین علائم را نشان می دهد. شروع آن با تب بوده و در ادامه باعث تورم حاد نکروتیک دهان و ایجاد تاول در ناحیه لب و دهان می شود. این مسئله سبب عدم تمایل حیوان به غذا خوردن و عوارض اقتصادی بعدی می شود. عمدت ترین روش کترل بیماری شامل: قرنطینه، کشتار و واکسیناسیون است. بدیهی است که هر دو روش پر هزینه است که در شرایط فعلی کشور به شکل کامل قابل اجرا نباشد. به همین دلیل چنانچه بتوان با داروهایی طول دوره بهبودی زخم و بی اشتہایی را کوتاه کرد از لحاظ اقتصادی کاملاً موجه است. با توجه به اطلاعاتی که در مورد اثرات اسانس مُورد^۱ در زخم های دهانی انسان و آفت وجود داشت. اسانس گیاه مُورد در درمان علامتی زخم های دهانی گاو مبتلا به تب بر فکی مورد بررسی قرار گرفت. این مطالعه به صورت یک کارآزمایی بالینی تصادفی در دو گروه کترل با روش درمان متداول و درمان با استفاده از اسانس گیاه مُورد روی ۷۶ راس گاو انجام پذیرفت، نشان داده است که هر دو روش موجب کاهش معنی داری را در علائم زخم های دهانی و زبان و ترشحات دهانی شده اند (p<0.001). این وضعیت بیانگر این است که هر دو دارو اثرات خوبی روی علائم بیماری دارند ولی اسانس گیاه مُورد روی وضعیت زخم های دهانی که مهم ترین علامت بیماری است و نیز ترشحات و بوی بد دهان دو و چهار روز پس از درمان نسبت به گروه کترل اثر معنی دار بهتری دارد (p<0.001).

در مورد تاثیر اسانس گیاه مُورد بر روی بیماری تب بر فکی در گاو تحقیقات چندانی صورت نگرفته است و بیشتر تحقیقات در خصوص آثار درمانی اسانس این گیاه بر روی آفت های هر پس و اثرات ضدبacterیایی آن در انسان متمرکز شده است.

¹ Myrtle oil

تب بر فکی قابل توصیه است.

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان این مقاله از بخش تحقیق و توسعه شرکت داروسازی باریج انس و به ویژه از مدیریت محترم شرکت جانب آقای مهندس حسین حجازی به خاطر همکاری‌های لازم در اجرای این تحقیق کمال تشکر و قدردانی را دارد.

اسانس مُورد توانایی مقابله با تمامی عوارض را از خود نشان داده است [۶،۷،۸،۹] در درمان علامتی این بیماری موفق عمل کرده است. به ویژه آنکه یکی از دلایل اصلی کاهش اشتها وجود درد در ناحیه دهانی است.

به طور کلی نتایج این تحقیق نشان داد که مصرف اسانس مُورد بر روی زخم‌های دهانی ناشی از بیماری تب بر فکی موجب بهبود سریع‌تر زخم‌های دهانی و کاهش ترشحات چرکی آن می‌شود و در درمان ضایعات دهانی ناشی از بیماری

منابع

1. Kitching RP. Bovine Medicine. Black well. 2004, pp: 700 - 7.
2. Radostits OM, Gay CC, Blood, DC and Hinchcliff KW. Veterinary medicine. Ninth Edition. Bailliere Tindal. 2000, pp: 1059 - 67.
3. Whetstone CA and Torres A. Current Veterinary Therapy. Food Animal Practice. W.B.SANDERS COMPANY. 1999, pp: 309 – 11.
4. Torabi Goudarzi M. Epidemiology of foot-and-mouth disease in Iran: A review Veterinary faculty of Tehran University. Thesis N. 2389. 1995 pp: 5 – 15.
5. Shrestha RM. and Malla SB. A notes the efficacy of Himax ointment and Teeburb Capsules in the treatment of lesions of foot and mouth disease of pigs. *Indian Journal of Indigenous Medicines* 1990; 7: 9 – 12.
6. Zargari A. Medicinal plants. Tehran university publication, second volume1995, pp: 301 - 6.
7. Aghili Khorasani M. Makhzano ol advie, first ed., Bavardaran publications (from kalkateh 1844). 2001, pp: 87 – 9.
8. Iranian herbal pharmacopoeia (IHP). Vol. 2. Tehran: Ministry of Health Publication; 2002, pp: 747 – 53.
9. Jorsaraei AA, Moghadamnia AR, Firoozjahi SM, Miri A, Omranirad R, Saghebi SF and Hashemi. A comparison on histopathological effects of Myrtle extract and silver sulfadiazine 1% on healing of second degree. *The Journal of Qazvin Univ. of Med. Sci.* Vol. 10, No. 1, Spring. 2006; 10 (1): 5 – 16.
10. Owlia H, Saderi H, AghaeeY, Arael R and Zaerif. The effect of *Myrtus communis L*.essential oil on treatment of Herpes simplex infection in animal model. *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants* 2007; 23: 157 - 65.
11. Zolfaghari ME, Salamian P, Riazi A and Khaksa G. Clinical trial of efficacy of myrtle oil in the treatment of herpes simplex. *Iranian J. Medicine Sci.* 1997; 22: 3 – 4.
12. Lis-Balchin Maria. Aromatherapy science: A guide for healthcare professionals. Pharmaceutical press. 2006, pp: 252.
13. Chaichi A. An assay on ability of ointment and extract of true Myrtle (*Myrtus communis*) in treatment and healing of fowl pox, pigeon pox, contagious ecthyma, and foot and mouth disease, 1st international congress on traditional medicine & material medica, Tehran, Iran. 6-9 Nov 2000.
14. Azimi H, Hosseini S and Badiei B. The effect of Myrtle in the treatment of oral mucosa aphtha lesions. Ghazvin dentistry medical school, thesis No 60; 1998, pp: 82 - 112.

